

РЕШЕНИЕ

№ 6548

гр. София, 03.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 01.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5229** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ и е образувано по жалба на С. Г. Н. и Н. В. Г. и двамата от [населено място] против отказ на главния архитект на Столична община за издаване на заповед по №8, ал.2, т.3 във вр. с ал. 1 от ПР на ЗУТ обективиран в писмо № ГР-08-21-10 от 06.12.2011 г. В жалбата се твърди, че оспорваният отказ е незаконосъобразен и необоснован, евентуално и нищожен. Наведени са допуснати нарушения на материалния закон изразяващи се нарушение на нормата на §8, ал.2, т.3 от ПР на ЗУТ, който не поставя изисквания за процедиране и представяне на план (задание) за проектиране в съответствие с чл. 124, ал.7 от ЗУТ тъй като в съответствие с § 8, ал.1 от ПР на ЗУ Отделно се твърди, че липсва възможност за кмета на общината да преупълномощава други длъжностни лица с правата му по § 8 от ПР на ЗУТ. В съдебно заседание жалбата се поддържа от С. Н., който моли да се отмени обжалвания административен акт по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Ответникът – главен архитект на Столична община, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмото, с което е изпратена административната преписка е изложено становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на подадената жалба.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По искане на жалбоподателите с вх. № 9400-1714/2/ от 14.01.2009 г. до кмета на район Нови Искър, Столична община за изменение на дворищната регулация отнасяща се за

имот № 95 и парцел V-95 по плана от 1966 г. на основание § 8, ал.1 от ПР на ЗУТ, с писмо изх. № 9400-1714 от 19.01.2009 г. се е произнесъл главния архитект на района. Това писмо е обявено за нищожно с решение № 355/25.01.2011 г. по адм.д. № 7209/2009 г. по описа на АССГ, II отд., 32 състав. С писмо рег. № 1100-225/04.11.2011 г. на главния архитект на район Нови Искър, СО преписката е изпратена на Дирекция „Архитектура и градоустройство” при СО.

С писмо изх. № ГР-08-21-10 от 06.12.2011 г. на главния архитект на София, заявителите са уведомени какви са условията за издаване на обжалваната заповед и при какви условия е възможна процедурата. Процесното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, тъй като със същото административния орган се е произнесъл по подаденото заявление и по съществуващото си представлява отказ. Не намират опора доводите на ответника, че с посоченото писмо са дадени указания на заявителите, тъй като в същото не е посочен срок в който следва да бъдат изпълнени указанията, а единствено са уведомени заявителите какви са причините поради което не може да бъде издаден исканият от тях административен акт.

От представената по делото скица № 275 от 10.02.2009 г., Нотариален акт № 145, т. XXIV, д. № 3844 от 03.12.1980 г. и Удостоверение за граждански брак № 844/29.06.1957 г., се установява, че жалбоподателите са собственици на ПИ № 16 в кв. 13 с площ от 1080 кв.м. по плана на [населено място], приет със Заповед № РД-16-075/09.04.1990 г.

Видно от удостоверение изх. № 1100-117 от 27.04.2010 г. на техническата служба на Со, район Нови Искър се установява, че с решение № 18 по Протокол № 31/07.11.2001 г. на СОС е било одобрено ЧЗРКП за кв. 13, УПИ XV-355, УПИ XIV-20, УПИ XIII-356, УПИ XII-357 и [улица] на с Житен, а със заповед № РД-09-50-69 от 01.02.2008 г. на главния архитект на София е бил одобрен ПРЗ за УПИ XVII-18 и УПИ XVI-19, кв. 13 на [населено място].

Видно от удостоверението, по стария регулационен план на [населено място] от 1966 г. за ПИ № 95 е отреден УПИ V-95, като останалата част е извън регулация. По действащия регулационен план, одобрен със Заповед № РД-16-075/09.04.1990 г., ПИ (бивш 95) е заснет с пл. № 17, за който е отреден УПИ V-17 и № 16, за който няма отреждане. УПИ V-95 в кв. 13 по действащия план на [населено място] е идентичен с УПИ V-95 от кв. 13 по стария план на селото.

От данните в ТС при СО район Нови Искър се установява, че в действащия регулационен план УПИ V-17 е заснет неправилно с неуредени сметки по регулация за 96 кв.м., които са част от УПИ V-95 по стария план от 1966 г., няма данни за проведена процедура относно уреждането на сметки по регулация; в разписния лист към действащия регулационен план от 1990 г. за УПИ V-17 няма записан собственик и посочен документ за собственост.

За установяване компетентността на органа, издал оспореното писмо по делото е представена и приета Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на СО, с която са делегирани правомощия на главния архитект на СО по § 8, ал.4 и ал.5 от ПР на ЗУТ.

По делото не са представени доказателства за съобщаване на обжалвания административен акт, поради което жалбата е депозирана в законоустановения срок за оспорване от лице с правен интерес от оспорването и като такава е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

При извършена служебна проверка от съда на всички изисквания за

законосъобразност на обжалвания акт, предвид разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, се установи, че обжалвания административен акт е постановен от компетентния орган, тъй като със Заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на Столична община, на главния архитект на СО са делегирани правомощия по §8, ал.4 и ал. 5 от ПР на ЗУТ.

В съответствие с чл. 142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В съответствие с приложимата законова разпоредба на §8, ал.1 от ПР на ЗУТ, след изтичане на сроковете по § 6, ал. 2 и 4 отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворищнорегулационни планове за изравняване на частите в образувани съсобствени дворищнорегулационни парцели и за заемане на придадени поземлени имоти или части от поземлени имоти се прекратява. Собствениците на тези поземлени имоти могат да поискат вътрешните регулационни линии на техните имоти да бъдат поставени в съответствие със съществуващите граници на поземлените имоти. По силата на § 8, ал.4 от ПР на ЗУТ, изменението на дворищнорегулационния план по ал. 2, т. 3 се одобрява със заповед на кмета на общината. Кметът на общината издава заповед за отказ по исканото изменение на плана, когато не са изтекли сроковете по § 6, ал. 2 или 4, налице са хипотезите на ал. 6 или 7 или ако изменението предвижда образуване на урегулирани поземлени имоти без изход по чл. 14, ал. 4. Заповедите по изречение първо и второ се обявяват само на собствениците на непосредствено засегнатите имоти, а жалбите срещу тях не спират изпълнението им.

Разпоредбите и сроковете, разписани в § 6, ал. 2 и ал. 4 от ПР на ЗУТ са приложими и важат само за заварените планове - такива, действали към деня на влизане в сила на ЗУТ /31.03.2001г. / или планове, одобрени до 31.12.2001г. Смисълът на тези норми е да се прекрати отчуждителното действие, с което се ползват заварените дворищно регулационните планове съгласно предишната нормативна уредба - ЗТСУ, в случаите когато не са приложени, тоест не са уредени сметките по регулация. Следователно, и възможността регулационният план да бъде изменен, на основание § 8, ал. 2, т. 3 от ЗУТ, съществува, само когато е налице план, действал преди влизане в сила на ЗУТ /или одобрен до 31.12.2001г./, въз основа на който са налице неуредените сметки по регулация.

Видно от представените по делото доказателства в процесния случай такъв план е налице. Следващото необходимо условие е, да има придаване по регулация и да не са уредени сметките по регулация към датата на влизане в сила на ЗУТ. Видно от представените по делото доказателства в действащия регулационен план УПИ V-17 е заснет с неуредени сметки по регулация за около 96-100 кв.м., поради факта, че същия е част от УПИ V-95 по стария план от 1966 г., като няма данни за провеждана процедура относно уреждане на сметки по регулация.

Посоченият като правно основание за поисканото изменение на ПУП-дворищна регулация - § 8 от ПР на ЗУТ съставлява самостоятелно правно основание за промяна на плана, извън изброените в чл. 134, ал. 1 и 2 от закона такива. Съгласно тази правна норма, общинската администрация, посредством издаване от кмета на заповед за изменение, променя дворищно-регулационните планове по писмено искане на заинтересованите собственици, каквото искане в настоящия случай е налице. Целта е поставяне в съответствие на регулационните линии на ПУП с кадастралните (съществуващите) граници на имотите по влезлия в сила кадастрален план. По делото не са представени доказателства за това обстоятелство.

В §8, ал.4 от ПР на ЗУТ изрично са изброени хипотезите, при които

административният орган постановява отказ, а именно когато не са изтекли сроковете по § 6, ал. 2 или 4, налице са хипотезите на ал. 6 или 7 или ако изменението предвижда образуване на урегулирани поземлени имоти без изход по чл. 14, ал. 4. В съответствие с тази законова разпоредба изрично е задължен административният орган да се произнесе с нарочен административен акт, като изчерпателно са изброени хипотезите при които същият издава заповед за отказ. Главният архитект на Столична община е следвало да изясни и уточни тези въпроси в административната процедура инициирана със заявление вх. № 9400-1714/2/ от 14.01.2009 г. При уточняването на тези въпроси административния орган следва да спази правилото на чл. 30, ал.2 от АПК. При прекратяване на отчуждителното действие на регулацията собственикът на придаваната се част може да поиска поставянето на вътрешната регулационна линия по съществуващата имотна граница - § 8, ал. 2, т. 3 ЗУТ. Съществуваща по смисъла на нормата е границата на имота по кадастъра. Основанието за изменение на регулацията по § 8, ал. 2, т. 3 ЗУТ е самостоятелно, защото не попада в нито една от хипотезите на чл. 134, ал. 1 и 2 ЗУТ, за промяна е само на вътрешните регулационни линии и изисква доказване единствено на собствеността на искащия изменението върху придаден имот, отчуждителното действие за който е отпаднало по § 8, ал. 1 ЗУТ (в този смисъл Решение № 13725 от 25.10.2011 г. на ВАС по адм. д. № 8386/2011 г., II о.). В тази хипотеза не се изисква задание за проектиране. Административният орган следва да изясни и въпроса дали заявителя желае процедиране на ПРЗ за ПИ 16 от кв.1, м. [населено място] за частта му, която попада извън регулация

При така изложените мотиви, обжалвания отказ като незаконосъобразен, следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото съдебно решение.

Настоящия състав на Административен съд София - град приема, че съгласно чл.215, ал.7 от ЗУТ, приет с § 73 на Закон за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост, обнародван в ДВ бр. 87 от 05.11.2010 г., решението на настоящия съд е по жалба срещу индивидуален административен акт, който не подлежи на касационно обжалване. Нормата е процесуална и произвежда незабавно действие три дни след обнародването на изменението на закона в Държавен вестник, считано от 09.11.2010 г., от което следва, че решението на настоящия съд е окончателно (в този смисъл определение №10541/13.07.2011 г. по адм.д. № 15771/2010 г. на ВАС, II отд.).

Предвид липсата на искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски от страна на жалбоподателя, такива не следва да се присъждат.

Воден от горното, Административен съд София – град, II отделение, 36 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на главния архитект на Столична община за издаване на заповед по №8, ал.2, т.3 във вр. с ал. 1 от ПР на ЗУТ обективиран в писмо № ГР-08-21-10 от 06.12.2011 г.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за произнасяне с изричен административен акт в 14 – дневен срок от получаване на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

